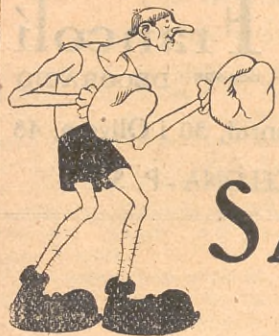

CICLES i SPORTS

SANROMA

BALMES, 62:—:TELEFÓN 1445-A

BARCELONA

DROGUERIA

PRODUCTES QUÍMICS

BARNISSOS, COLORS I PINZELLS

PERE OLIVELLA

Plaça d'En Rius i Taulet, 15 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

ESTORERÍA DE FLORENCI VALLS

Gran assortit en estores, carpets de coco, persianes, catifes de gran novetat i articles de neteja en general. Espardenyes a tots preus i barates.

BALMES, 125
(entre Provença i Rosselló)

Farmàcia Fàbregas

Centre d'especialitats farmacèutiques
Anàlisis clínics, Sueros i Inyectables
de totes menes

TOS curació radical amb les antigües
PASTILLES FÀBREGAS

Sant Domènech, 20 i 22 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

Queviures i Pesca Salada

DE

Victor Camprubí

Carrer de Prim, 32

i Frederic Soler, 1

SARRIÀ

ART NOVELL

REVISTA D'ART i LITERATURA

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

Barcelona, JUNY-JULIOL 1924

PREU 15 cts.

SOLINGEN-PARIS-BARCELONA

CASA FUNDADA PER A. ROCA

JOSEP ROCA

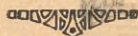
GANIVETERIA DE TOTA MENA

Immens assortit en objectes d'afeitar
i de tocador. - Màquines d'afeitar
(Model especial), fabricació de
la casa. -Taller especial per
a esmolar tota mena
d'eines de tall.

Plaça del Pi, 3 - (Enfront l'esglesia)

MANUEL ESCORSA

TAPISSER

Especialitat
en mobles confortables,
fundes i cortinatjes.

Ripoll, 2. — BARCELONA

DISPONIBLE

Taller de Pintura-Decorativa

Papers pintats

GRAU

DIBUIXANT

Passeig de la Creu Cuberta, 56

Sucursal: Mercaders, 27

BARCELONA

ANY I

ART NOVELL NÚM. 6-7

REVISTA MENSUAL D'ART i LITERATURA

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

BARCELONA juny-juliol de 1924 — Subscripció: Un any 1'70 ptes.

Redacció i Administració: Estruch, 9, btga. — Telf. 2055-A.

En l'aniversari de la mort del gran poeta

Lluny de ma terra.

Niuet de rossinyols en primavera
fora el cor meu,
un dia en el frescal d'una ribera
del Pirineu.

Tots els matins hi reien i cantaven
càntics d'amor,
tots els matins al seu entorn volaven
amb ales d'or.

Malalt i trist deixí ma dolça terra
del Montserrat
i els somnis bells del pobre que es desterra
s'han desterrat.

Jo hi tornaré vers on ells me fugiren,
jo hi tornaré;
si em cal morir on els meus moriren
jo hi moriré.

Els qui rodeu amics, per la boscúria
del meu país,
si la veieu ma tendra voladúria
del paradís,

dieu-los, ai als hostes d'ala rossa,
si el maig entrat
a son vell niu, d'on és amor la brossa,
si hi tornaran.

† JACINT VERDAGUER, Pvre.

TEMES LITERARIS

La Dona Espiritual

«Mientras haya una mujer hermosa habrá poesía». Becquer.

El poeta de les Rimes, idealista per naturalesa, segurament es referia la bell conjunt moral i material, que fa de la dona un ser extra-terranal, en els casos, en que pot assolir dita compenetració.

¡La dona! heu's aquí un tema tan vell i tan nou al ensems com el mateix amor, dona! suprema idealització dels més bells somnis, dels pensaments més enlairats, de les heroicitats i gestes més famoses, dona! fang revolcadiç de baixes tentacions emblema de vici, de luxe i de luxúria...

Perquè Déu nostre, heu fet que dins l'humanitat, poguessiu viure frec a frec en un mateix cor i en diferents moments de vida, les dos imatges, tot esperit l'una, encaminant al home vers un més enllà purificat, tot materia l'altre encadenant-lo amb vicis a la esclavitud de la terra?

Misteri de creació infinita, jardí ple de flors i espines en que els cors selectes podràn escollir-hi les poncelles i els olors, sentint-hi emprô, qualque volta la dolorositat de l'espina adjuntada.

Dona! és el poeta, el músic i l'artista quins t'han divinitzat cantant ton suprem grau de perfecció humana, son ells qui han copsat en tu, aquesta mirada dolça emmirallament de la serenor d'atzur.

Sigués com ells t'han cantat, també dolça, espiritual, amorosa i bona i et faràs digne d'ésser feliç, pensa que hi han molts joves plens de romanticisme i de cor, somniant com tu en una amada ideal digne d'ésser l'inspiradora fervent de tots sos actes de llur vida.

No sigas freda, que el món necessita de la calor de ta propia flama per edificar, baix ciments cremosos de carinyositat les arrels de l'univers modern, pensa que si a la terra hi regnés amor, la pau estaria en mig del homes i no hi hauria guerres ni disputes i els sers podrien, lliurats de l'enllaç material girar els ulls descansadament vers l'origen de l'eterna felicitat.

Oh dona, sigues bella de cor i seràs sempre als ulls de l'home un conjunt formós!

RAMON TORRAS HUGUET.

L'ànima que marxa

Lema: Adéu, oh la Terra!

Humana vivenda, on jo hi fiu estada,
tu fores sagrari dels meus pensaments,
tu fores ma pàtria, oh Terra estimada!
la pàtria que deixo després de tant temps.
Les meves angoixes, les meves tristeses
i el tot d'una vida que vida no és,
perfum d'amargures, encens de grandeses
m'ho guardes oh Terra! per sempre més.
Tu eres el llibre, on resten escrites
petjades incertes, desvaris i plors
les gestes més braves, les més petites,
les penes, les joies i els dolços records.
Tu eres un temple d'arcana bellesa
on resen les hores i glosen a Déu,
tu eres preciosa, oh, pàtria Terra!...
deixar-te m'apena, deixar-te em sap greu.

.

Florides muntanyes i serres i prades,
immenses planúries que jo he corregut,
mantells de violes, de roses gemades
emblemes que fóreu de ma joventut...
Ocells que cantàreu volant a niades
les belles tonades d'algun nou amor,
cançons tan estranyes que moltes vegades
els ulls em ploraven i somreia el cor...
Esteses ferotges de l'aigua enbravida,
murmuris solemnes de l'ona del mar,

curses eternes que mostren la vida
 amb llur moviment d'un mai acabar...
 Germans que jo estimo i els veig encara,
 maldant per la terra un xic de repós;
 eterns caminants que cerquen al Pare
 per entre les frondes d'un lloc anguniós...
 Natura divina que tota l'estimo;
 les coses tan varies que m'ha ofrenat!
 coses de la Terra, dels meus amors símbol!
 adéu, belles coses! jo prenc comiat.
 L'espai em demana, la glòria m'espera
 i l'ànima meva ja sent llibertat
 el llaç de la vida que vida no era.
 desfán cos i ànima de tanta ansietat
 Adéu, oh la Terra! la Terra estimada
 Jardí on floreixen la joia i'l dolor
 sagrari on guardes la meva petjada...
 adéu, oh la Terra! la pàtria del cor.

JOAN B.^a CASAJOANA.

DEL MEU ÀLBUM

A la gentil senyoreta, companya de ploma Na
 Lucieia Caña, corresponent afectuosament.

El maig ja somriu
 pel verger en flor;
 l'amor ja reviu
 en l'estoig del cor...

...I fon el neguit
 i ens duu delectança;

un xic d'infinit
 i un reflex preclar
 que és flama i és llum, pels cors sen
 [temperança,
 orbs a l'estimar...

ANTOLÍ TARRATS i MAYOLA

HORITZÓ DE CIUTAT

La porta en el port

Fa bonança. Les corrues de gent endiumenjada han fet via vers el màxim aldarull ciutadà. Unes aus amainadades i tafaneres abeuren i, després, amb llur esvoletegament i xiseladissa, semblen envaïr la quietut somorta de cap al tard; les colors estridents—vermells, grocs, verds—s'estoven dins una taca de tinta clivellada de blau.

Apar siguin esguards d'infant temorenc les clarors dels vaixells reflexades damunt l'aigua.

Els gemecs sagnants d'un acordió, dintre el silenci, són notes subtilitzades que tristen planyivolament les portes de l'ànima. Un vaiet desgrana una cançó que té regust d'infant i de bressol.

Ja és nit plena, i al lluny, barbotejant, s'ou l'udol d'un gos.

El carrer estret

La foscor capbussa el defalliment del carrer estret i esglaiador. Ja no plou. Dessota un fanal resta un cotxe enxarolat.

En un catau tortuós vincen les notes esmolades del darrer ball. Dins la portalada d'un casal humit somnia un altre infant de cara allargassada.

Vora el rétol del café un llum vermellenc descarna un caminal empenat de folia.

La frivolitat, suara, amoixa l'esfullament del viure.

Nocturnitat

És plena nit. Els finestrals oberts a la vida diries trosos de jorn embolcallat.

Les ombres són éssers que enfilen les parets i acompanyen el vianant per els caminals de ciutat.

Sobtadament, unes llenques de lluna han besat un carrer sens empedrar i de cases velles.

Sols de tard en tard s'ouen unes petjades i soroll de veus defallides.

FELIU DEDEU.

PÀGINA SELECTA

Runes

Prop del camp de la lluita un edifici
s'alça mig trocejat. El trist desfici
també deixà senyal al damunt d'ell.
Abans, sota l'arcada
d'aquella casa honrada
sols es sentia repicà el martell.

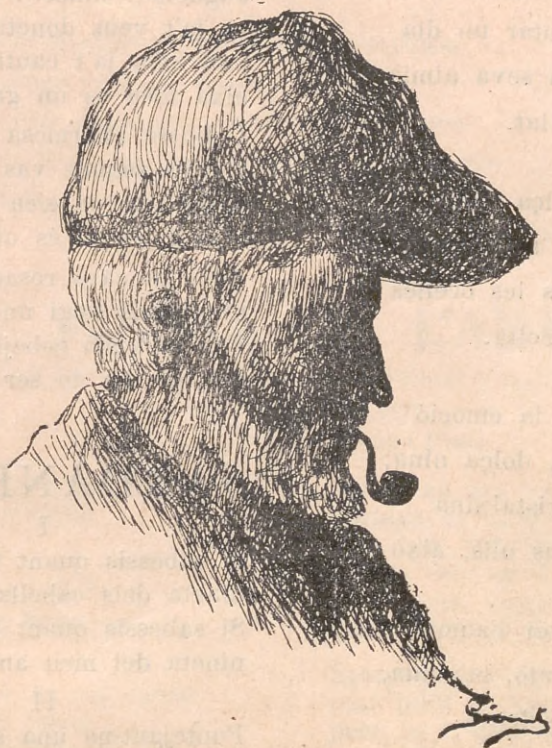
Avui tot resta sol, l'enclusa vella,
plena de pols que jau per damunt d'ella,
ja no sap la cremor del ferro encèn,
els homes ja fa temps que no s'atancen
puix vers la mort avui tan sols avancen;
la guerra ja els ha pres.

Braços forçuts que saben tòrcer ferro,
mans que brandaven, eines de treball
al Món sencer l'hi van texint l'enterro
a cops de mall.

Oh fornal vella que de temps senties
les flames dintre teu i t'extremies
negre de fum, tot hora espurnejant,
avui, tota coberta de trenyines,
a les brases ardentes ja no domines
i el fret fins les parets et va glaçant.

Que els homes son molt lluny? deixe'ls i espera,
un temps vindrà la calma fatillera
plena de llum i encant,
avui el món els porta a la trinxera,
quan siguin assessins ja tornaran.

ANTONI OLLÉ BERTRAN

PESCADOR, per F. Gibert

ELS QUE COMENÇEN

El cant de l'enamorat

Sota el cel tot estrellat
et vindré a cantar un dia
com canta a la seva aimia
el rossinyolet alat.

Ma veu tan dolça serà,
i mes paraules tan belles,
que ses cançons les ocelles
pararàn per escoltà.

Si es veslluma la emoció
en mon accent, dolça nina;
si una perla cristal·lina
brolla dels meus ulls, això

et dirà si es ver l'amor
que vers tu sento, m'aimia,
i lo molt que sofriria
lluny de tu, mon pobre cor.

Un cor no pot estimar
si la joia molt l'anima:
en eix món tan sols estima
qui tot cantant sap plorar.

M. COSTA CASTILLON

Oh, minyona... minyoneta

A ROSALIA ALSINA

Oh, minyona... minyoneta
que tot just t'estàs formant
jo't contemplo adormideta
com somnies un galant.

Juguets... nines... poca cosa;
tu ja't veus doneta gran
una idea ja't cautiva;
eixa idea es un galant

I dintre t'hermosa testa,
gentils somnis vas forjant;
entre tots un s'en destaca,
aquest somni és un galant.

Adés ta cara rosada
un somris vegi un instant
Fòu la visió cobejada
del que ha de ser ton galant?

MARCIUS

SARDANEJANT

I

Si sabessis quant t'estimo
nineta dels cabells d'or!
Si sabessis quant t'estimo
nineta del meu amor!

II

Puntejant-ne una sardana
els meus ulls et van mirar.
Puntejant-ne una sardana
els meus ulls et van parlar.

III

Les paraules que expressaven
eren paraules del cor;
Les paraules que expressaven
eren fruit d'immens Amor!

J. MORAGAS

Digué el maig moridor...

Segadors jovençans. Pletòriques donzelles,
amb el meu sagrat foc, abrandeu vostre cor,
que als camps, el blat ja és alt i les sagnants roselles
es blincaran al bes de les espigues d'or.

Tramuntant l'esperit ungits de delectança,
al solitari estel que llueix a Orient,
els estris afineu, que aquell jorn ja s'atança
de fer llampaguejar la fals, plens de fermança
en holocaust a Cères, per l'abundós forment.

JORDI CANIGÓ

EL POEMA DE L'ADEU

Poesia premiada amb la Flor Natural, en el Certamen celebrat el dia 9 de Juny d'enguany,
en la barriada de Sant Pere.

Dedicada a Na Eulària Queralt i Plana.

*Prova d'afecte i admiració, que li fa ofrena
galantment.*

On es anat
l'amor que jo tenia?
l'amor que jo tenia
on es anat?

Ritme de plor te ma capsó
sura fins mos llavis,
lo que tinc dintre del cor.
Avui que en tinc penes,
cantaré millor;
i veure si cantant
s'adorm lo meu dolor.

Naufragà la nau
de mon cor?
però he salvat l'esperança;
he salvat l'il·lusió.
Es que l'amor en ses mans,
portava el timó.

Amor en ses mans,
portava el timó;
com que sos ulls te tapats,
no en veu venir el "xaloc",
no en veu venir el "xaloc",
que n'és vent de la mort.

Sempre tu m'ho deies
mal pilot es l'amor;
pero jo i mon ànima,
no escoltarem ta veu...

Ha naufragat la nau,
no t'affligeixis cor;
hem perdut un tresor,
pero en farem d'altre mellor.
L'amor que jo tenia
on es anat?
on es anat l'amor
l'amor que jo tenia?

JAUME FIGUERES CARRERAS

QUADRET

Ès al capvespre d'un dia d'istiu.

La xerradissa dels ocells i les remors de l'aigua omplen d'armoniosos sons la Natura que comensa a adormir-se donant a l'hora aquesta un caient sublim.

Una enamorada parella s'atura al peu d'un marge en el que s'hi alça magestuós un abret altíssim i desdel que es divisa una cascata que es despanya singles avall. La grandiositat del quadre ha imposat als dos amants.

Muts, estàtics, contemplen embadalits aquella manifestació del poder de Déu.

Tot d'una, ella es fixa en uns ocellets que han niat en una de las branques d'un proper arbre i que en aquell moment donen de menjar a sos petits.

Sos ulls es giren suaument vers els de l'amat que l'esguarden i somriu...

—En qué penses?—Li pregunta ell.

Ell estreny més fort el braç del seu company i torna a somriure.

Ell l'ha comprès.

No sabien que era més sublim, o el paisatge amb aquella cascata que, amb aixordadora remor, es despenyava per les immenses afraus, arrastrant tot quant a son pas trobava i l'abet altíssim, o bè aquell senzillíssim niuet en que uns pares demostraven el seu amor, als fills del seu cor.

La magestat de Déu es mostrava per tot, però en aquest detall del paisatge d'una manera més palesa.

Sospira l'amada i tot son cos vibra com tremoladissa fulla d'arbre fuetejada pel vent.

Llavors, com despertant-se d'un somni, pregunta melangiosament:

—M'estimes?

Per tota resposta ell l'estreny en sos braços i cercant freturós sos llavis de carmí hi estampa un xardorós bes que va a confondre's amb la refiladissa de l'ocellada.

I reprenen son interromput passeig per la boscúria...

En tant, a son pas, la terra tota sembla que barbotege amb imperceptible veu la paraula mes bella que jamai hagi l'home gustat: Amor...

GENTIL

Ciutat, Abril 1924.

Bocins de l'ànima

A la inoblidable A. A.

I

Era la més bella
era tan formosa
que jamai cap rosa
tan bella serà;
De faç moreneta
de cabells sedosos
amb llavis frisosos,
que enyoren besar.
Uns ulls que parlaven
un cor que estimava...
jo quan la mirava
glatia d'amor
i ella al contemplar-me
tan lleig em planyia
i mon cor sentia
un cruel dolor.

II

Per fi vaig parlar-li;
era una nit bruna
i tan sols la lluna
ens veia a tots dos.
Vaig dir que l'aimaba
que si ella volia
dítxosa seria
essént jo dítxós.
Va oir mes paraules;
roja com magrana
que s'esberla ufana
al punt devingué
i amb veu tremolosa
que em donà esperança
digué amb gran recança:
Demà li diré.

III

L'endemà a la tarda
vaig anar per veure
si podria heure
l'enyorat amor.
Vareig esperar-me
creient, no vindria
quan veig que venia,
quin salt fa mon cor.
Tremolant li parlo,
i parlar me costa,
demano resposta
i em diu clar que, *no*.
Jo prou insisteixo
més tinc mala estrella
adéu! rosa bella
adéu! il·lusió.

ÁNIMA TRISTA.

En Guimerà és mort!

En el moment de entrar en màquina aquest número, ens enterem de la dolorosa nova.

El gran dramaturg català ha deixat d'existir.

Ens associem al dol que en aquests moment commou a tot Catalunya.

El número proper d'ART NOVELL, serà dedicat a la memòria del gran poeta.

Els llibres

BIBLIOTECA "GENTIL"

Certament que dona bo de veure com es preocupen els editors d'*En Patufet* de contrarestar, tant com sia possible, l'invasió a Catalunya d'aquest munt de llibrots madrilenys i fins de casa nostra—això és més de doldre—que amenaçaven empobrir l'esperit de la nostra joventut. Bella prova n'és l'aparició de la Biblioteca "Gentil" d'obres d'En Josep M.ª Folch i Torres.

Dos volums han sortit ja. I podem dir que tots dos han palesat ben bé el bon concepte que havem tingut sempre de les obres d'En Folch i Torres. Millor diriem que ens han fet l'efecte. Quan floriran els ametllers i El camí de la felicitat—que aquests son els títols—d'unes pàgines viscudes escrites amb aquell tot tan natural que domina sempre en les seves ratlles.

Perquè això si que té En Folch: Un llençuatje clar que captiva al llegidor i que li fa seguir amb interès tots els capítols associant-se amb emoció a les joies i els dolors de les personetes que amb gran mestria sap moure.

L'agilitat de les descripcions, el canvi ràpid de les situacions, així com el fi to irònic que emprò en certes ocasions i la nota sentimental en altres, són belles qualitats d'aquests dos llibrets.

Potser, si resseguim les pàgines d'En Folch, toca moltes voltes el mateix tema, però sap donar-hi un regust tant nou, sap combinar les figures d'una manera especial, que ens dona sempre la sensació de novetat.

Les il·lustracions d'En Rapso i Junceda, així com la presentació, acurades.

Felicitem als editors i autor per la seva tasca que creiem ben positiva. Bella prova n'és la gran acollida que entre la joventut han obtingut els dos primers volums de la Biblioteca "Gentil".

C. C. B.

ALS SUBSCRIPTORS

Dificultats materials, sortosament arrançades, impediren la sortida del número corresponent a juny. Preguem als nostres subscriptors ens ho perdonin i prometem compensar-los hi oportunament.

Mercès per endavant.

IMPORTANT

Es prega que tota la correspondència es remeti a la nova adreça Estruch, 9, btga.

CORRESPONDÈNCIA

Jaume Prats.—Perfeccioni's en l'ortografia i estudi als Mestres.

Joan Trullàs (Igualada).—Rebuda la seva poesia. Encara que no tinguèrem el gust de veure'l, li agraïm la visita.

B. Canals i Bosoms (Badalona).—Aceptada la prosa.

C. P.—Aniran més endavant. Perfeccioni's.

Jordi Canigó.—La poesia bella, va en aquest número.

J. Solé.—Alguns dels seus treballs esperen torn.

R. Solom (Badalona).—Rebrà el periòdic de referència.

Joan Castells.—Aceptada. Espera torn.

Modest Costa (Ripoll).—Va una en aquest número. Les altres, part aniran.

Joan Bta. Casajoana.—Una poesia va. Li escrivim. Mil mercès del seu donatiu i de la subscripció.

Josep M.ª Jovenicle.—Queda complascut.

J. Roig (Palafrugell).—Apuntat el nou subscriptor. Mercès.

Montserrat Valle.—Sentim no poder complaure-la. Procuri perfeccionar-se. Als seus peus. Sigifred de Montardit.—Rebuda la seva última lletra.

Lluís Calafat.—Mirarem de complaure'l.

Francesc d'Alomar.—Aniran part dels seus treballs.

Joan Persiva.—Queda acceptada.

Antoni Cortés.—Entra en cartera.

Antoni Baulies.—Anirà la seva prosa.

Las (Badalona).—No podem complaure'l. No és desanimi.

Ferrán Clara (Girona).—Rebuda la poesia.

Joan Isern (Calonge).—Així ens agrada. Endavant.

Marcel·lí Pararols.—Mirarem de complaure'l.

J. Figueras (Terrassa).—No va rebre la nostra lletra? Tornem a escriure-li.

F. Miró.—El dibuix bonic com tots.

M.^a dels Dolors Manent.—La seva bella poesia anirà al proper número. Mercès de la col·laboració.

Joan Ganaches.—Amb molt gust anirà.

PUBLICACIONS REBUDES

El Borinot; Flames Noves; Butlletí del C. E. Rafel Casanova; Jovent d'ara; Ginesta i Justícia Social, de Barcelona.—Endavant i Sabadell; de Rubí.—Joventut, de Sabadell.—La Riella; Aubada; Joventut i La Farandole, de Badalona.—La Veu de la selva, de Sta. Coloma de Farnés.—El Llamp, de Gandesa.—La Punta de Sitges.—El Seny gros, de Montblanch.

Grans, Patates, Palla i Aafals

DE LA

VIDUA de'n E. ARIZA

CARRER MAJOR, 40

Telefon 6354-G.

- SARRIÀ -

Fàbrica de Productes Ceràmics

RAJOLES DE VELÈNCIA

i ARTICLES DE CONSTRUCCIÓ

CASIMIR VICENS

Despatx: Tallers, 72-Telefon A. 5090

Fàbrica: Carrer Benavent

(prop de la Travessera de Sans)

BARCELONA

Industrial!...

**¿Vosté anuncia en el cinema
per medi de transparents?**

**Li aconsellem usi els
acreditats anuncis**

VICTORIA

Encàrrecs:

S. Francesc de Assis, 57

Apartat de Correus, 13

BADALONA

FUSTERIA ARTÍSTICA

DE

Joan Francolí

MOBLES *** DECORACIÓ**

Carrer Vallhonrat, 30 i Olivera, 48

BARCELONA - P. S.

DISPONIBLE

